

тови да го слушать, та да наказвать грѣшницѣтъ, които ако не бяхъ имали прибѣжище до неговото милосердіе, трѣбва да опитать неговѣтъ справедливостъ. Кажете ни исторіѣтъ си, Елено.

МАРІЯ.

Най-напрѣдъ, сладка учителко, щѣ вы моляхъ да ми кажете що е туй Стихіѣтъ?

УЧИТЕЛКА.

Нѣкогажъ, чеда мои, не сѣ ся познавали, освень четирѣтъ стихіи, безъ които никой не щеше да може да живѣе; земята, водата, въздухътъ и огъньтъ.

МАРІЯ.

Ако бы нѣкой живѣлъ въ еднѣ странѣ, дѣто не е студено можеше да си прѣмине безъ огънь: а щеше да яде само мляко и овошія.

УЧИТЕЛКА.

Подъ име огънь, не трѣбва да разбираме само огъня, съ когото ся служимъ за да ся грѣемъ, но и слънцето, което огрѣйва сичкѣтъ натурѣ, и прави да изникнуватъ трѣвытъ и растѣніята. Человѣцитѣ прочее не щехъ да могатъ да живѣятъ безъ този огънь.

МАРІЯ.

Но защо е слънцето лѣте по-горѣщо, отколкото зимѣ? да не сме лѣте по-близо до него?

УЧИТЕЛКА.

Напротивъ, драга, ный сме лѣте по-далѣчь отъ слънцето, отколкото зимѣ. Но лѣте, то грѣе право възъ